

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kóriratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt, 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt, 1/2 évre 7 frt, 1/4 évre 3 frt 50 kr. 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETESEK: 6-hasábos petit sor egyszer 8 kr, minden következőnél 6 kr. Bélyegdíj külön 80 kr. Nyiltér sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDATARSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

Vilmos főherczeg halála.

Megrendítő baleset hírére vitte a táviró világszerte. Az uralkodóház egyik tagjának, ki magas állása mellett mint ember és katona is egyaránt betöltötte hivatását, és mindenütt a rokonszenv és tisztelet tárgya volt, tragikus halála fájdalmas visszhangot fog kelteni mindenütt a monarchiában, s Ausztria és Magyarország népe őszinte részvételt fogja megosztani uralkodójának gyászát, ki az elhunyt férjében szeretett rokonát s hadseregének egyik vezérét veszítette el.

Mert bár Vilmos főherczeg nem tartozott a közélet ismert alakjai közé, a hír nem hordozta őt ezer hangu száján, sem a népszerűség nem himbálta csapongó hullámain, de a ki csak némi értesüléssel birt azon tényezők jelentőségéről, melyek az osztrák és magyar monarchia vederejének a harczképesség mostani magas színvonalára való emelkedésében közreműködtek, az jól tudta azt is, mily kiváló szerepkör jutott itten az oly szerencsétlen véget ért főherczegnek, ki mint a tüzerség főfelügyelője, minden idejét és tehetségét e fegyvernem fejlesztésére fordította.

Epen azért nem csak a királyi ház, nem csak a hadsereg, hanem a haza is úgy gyászolhatja őt, mint a kibén egyik oszlopa dőlt ki. Az erejének javában volt férjura ugyanis a folyton huzódó, de előbb-utóbb bekövetkezendő háboruban

nagy fontosságú szerep vártakozott, és a hadsereg harczképességében — mely állami létünk egyik főgaranciája — az ő halála által esett hézag csak nehezen lesz pótolható.

A katasztrófa.

A borzasztó katasztrófáról a következő táviratokat kaptuk:

Bécs, július 29. (Saj. tud. táv.) Vilmos főherczeg, aki Badenben töltötte a nyarat, ma sétalovaglás közben lebukott a lóról, mely a villanyos vasutól megbokrosodott. A főherczeget súlyosan megsérülve szállították villájába, ahol délután 5 és 6 óra között meghalt.

Baden, július 29. (Saj. tud. táv.) Vilmos főherczeg, ki Badenben nyaralt, délelőtt 10 órakor sétalovaglásból visszatérve, Weittersdorfon leesett lováról, mely a villanyos vasutól megijedt és felágaskodott. A főherczegnek egyik lába beleakadt a kenyelbe és tarkójával egy köre esett. Egy közelben levő vendéglő tulajdonosa és alkalmazottai odasiettek és a vendéglős lakószobájába vitték a főherczeget. Hat orvos sietett a főherczeghez és a fején tátongó sebet, ugyszintén agyrázkódást konstataáltak. Allapotát nagyon aggasztónak jelentették ki. A főherczeget ellátták a halottas szentségekkel és eszméletlen állapotban átvitték villájába. Ott rövid időre magához tért és látszólagos javulás állott be. Csakhamar azonban ismét mély ájulás állott be. Este fél 6 órakor a főherczeg meghalt.

Ő felségét azonnal értesítették a bal-

esetről. Ottó főherczeg a baleset hírére fél 3 órakor Sopronból ideérkezett. Károly Lajos és Frigyes főherczegek a halálhír vétele után azonnal Badenbe utaztak.

Baden, július 29. (Saj. tud. távirata.)

A katasztrófáról hitelesen a következőket jelentik: Háromnegyed 10 órakor Vilmos főherczeg a Rainer-strassen keresztül a városba lovagolt. Egy ideig a villanyos vasutnak vele egy irányban haladó kocsija mögött lovagolt, azután pedig eléje vágatott, de a kocsi csakhamar utolérte. A főherczeg másodszor is a kocsi elé lovagolt. E közben a ló megbokrosodott és hatalmasan fölágaskodott, majd keresztelésnél a Hildegard-hid felé vágatott, hol aztán ő fensége elvesztette az egyensúlyt, hátrafelé lebukott a lóról és eszméletlenül fekvé maradt. Netzera báró kapitány, ki éppen arra ment, valamint egy a villanyos vasutnál alkalmazott munkás a főherczeget Deisenhofer vendéglős lakásába vitték, mely a katasztrófa színhelyének közvetlen közelében van. Itt csakhamar megjelent Urill dr. főtörzsorvos és Hassak dr. ezredorvos, ugyszintén a járási hatóság képviselője, ki a badeni és weikersdorfi polgármesterekkel együtt fentartotta a rendet és szabadon tartotta az utat a főherczegnek Badenba való átvitelére. — A főherczeget nemsokára hordágyon átvitték villájába. Ez alatt egy bírósági küldöttség, élén Handel báróval, felvette a tényállást.

A betegágyán Erzsébet főherczegnő, valamint Piret báró és több udvarhölgy volt jelen. A st.-helenai plébánost el-

Az „Aradi Közlöny” tárczája.

Bokréta-táncz.

— Hirschfeld novellája. —

Az „Aradi Közlöny” számára fordította:
Urszles Darinka.

— Egy! Kettő! Jól kanyarult! El! Wendenstein hadnagy maradjon!

Frigyes Vilmos porosz király, kit már uralkodása elején katonya-királynak neveztek el, úgy látszik igen jó hangulatban volt. Egy szép őszi reggelen a várórséget a kastély udvarán gyakorlatra vezényeltette ki. A gyarolatok kitünően sikerültek s az alig 30 éves uralkodó arczán a megelégedés tükröződött vissza.

A megszóllított, ki az elvezetést egy altisztre bízta, visszafordult s katonásan üdvözölte a főséget. A hadnagy magas, erőteljes ifju volt a huszas években, kinek napbarnított arczához pompásan illett a hajporozott fonat. Kartársai mind tisztelték és szerették. A király maga is sokat tartott felőle, kinek családja igen előkelő volt s ki maga is kitünő tehetségeivel a legszebb reményekre jogosított.

— Hallgasson ide Wendenstein — mondá a főség — ön jó katona, kinek tulajdonképen már zászádosnak kellene lennie, én javát akarom, bár egy idő óta valami nem tetszik rajta, úgy tudom azelőtt nem volt képmutató, miért az most? Adósságai vannak?

— Nincsenek fejedelem! — Volt a tiszt nyílt válasza.

— Akkor talán szerelmes?

— Igenis, főség!

— És mért kesergő szerelmes? Mért nem boldog? Azt akarom, az legyen! De végre is melyik önhöz illő leány nem szeretné a derék fiut? Mely szülő ellenezné az ön közeledését? Ha bevallja titkát, akkor talán változathatunk kellemetlen helyzetén!

— Főség — a hadnagy arczát gyöuge pir borította el — a leány kit szerettek s ki méltó szerelmemre, egy szép, erényekben gazdag teremtés, de nem rangombeli.

— Polgárlány? — a király összeránczolta homlokát — Hm! ez már baj! de ha szülei állása? — — —

— Tán még rosszabb főséged szemeiben — bátorkodott a hadnagy közbeszólni — mert e feltevésében is csalatkozik. En Juliette kisasszonyt, Berottó ur a 14 nap óta itt tartzkodó lovartársulatának egy tagját szeretem.

A király arczát a harag sötét pirja borította el.

— Örült?!

— Nem, főség — viszonzá Wendenstein nyugodtan — hanem urammal szemben csak igaz és őszinte.

Az ifju válasza nem tévesztette el hatását a felhevült fejedelemre, ki helyet foglalván, nyugodtan kérdé:

— Mondja el tehát, mikép szerette meg ily gyorsan rövid ruhás bálványát?

— Vonzalmam már régi — viszonzá az

ifju. Mintegy két évvel ezelőtt hivatalos ügyben Lipcsébe küldtek éppen vásár idején, midőn oda mindentől nagy számban érkeztek a vandorművészek. — Csodadoigokat beszéltek Berotto társulatáról, különösen pedig Juliette kisasszonyról, az ép oly szép, mint megközelíthetetlen lovarnőről, ki a legmerészebb Don Juant sem részesítette a legcsekélyebb kitüntetésben. Kicsapongó jó kedvemben én akartam megpróbálkozni. Könnyű szerrel ismerkedtem meg a társulattal s csodálattal vettem észre, hogy ezen társulatban, mely egy idős férfi igazgatósága alatt állott, példás a rend, mit nem gondoltam ilyen vándorló csoportban. A mily kedvező volt az összbenyomás, oly kellemetlennek találtam az igazgatót, egy velem egykoru férfit, kinek ellenszenves lény s képmutatása nekem sehogysem tetszett, s kit első tekintetre bosszualónak találtam.

— Különös — veté közbe a király, — tudomásomra jutott, hogy egy Berotto nevű czirkuszigazgatót a rendőrség szemmel kíséri, mert gyanus egyénekkélel érintkezik. — Bizonyára meghalt már az öreg, kit az imént említett. De a műsor s a lovak — mint hallom — nagyszerűek, különösen az ugynevezett „medvevadászát”, midőn a társulat számos tagja s egy sereg fiu, — mint szereplők, egy „aranyat” iparkodnak megszerezni. Holnapra bejelentettem látogatásomat, de egész csendben, minden feltűnés nélkül; s így remélem, hogy bálványához is lesz szerencsém, — szakítá meg önmagát a fejedelem — folytassa egyelőre történetét.

1513/1894. pm.

686. 3 | 3.

493/1894. pm.

3 - 3.

Pályázati hirdetmény.

Arad sz. kir. város törvényhatóságánál egy 700 frt évi fizetéssel kapcsolatos irodai segéd-tisztai állás választás utján betöltendő lévén, azokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják s az 1883. évi I. t.-cz. 19. §-ban megjelölt minősítés-sel bírnak felhívom, hogy pályázati kérvényüket hozzám a f. évi augusztus hó 7-ig bemutassák

Arad, 1894. évi július hó 14-én.

Salacz Gyula

kir. tanácsos, polgármester.

Hirdetmény.

Az első aradi gyártelep részvénytársaság Ségá külvárosban fekvő szeszgyára vizeinek a Holtmaros — most már élőviz-csatornába való levezetésére szolgáló, a nevezett külvárosi Eke-utcán a városi téglaverő helyeken átvonuló, fából tervezett csatornából álló vízi művek létesítésére engedélyért folyamodván, ezen kérvényt a hozzá csatolt levelemel, valamint ezen tervek-re tett szakértői véleményekkel, ugy a kultur-mérnöki hivatal észrevételeire a kérvényző által bemutatott nyilatkozattal együtt 1894. évi július hó 25-től augusztus hó 25-ig terjedő 30

napra hivatalos helyiségemben közszemlére kiteszem.

Egyidejűleg a kérvény tárgyalására 1894. évi szeptember hó 17. napjának d. e. 10 óráját határidőül, tárgyalási helyül pedig Arad sz. kir. város székházának tanács termét kitűzöm.

Egyidejűleg mindazokat, a kik a kérdés alatti vizimű által érdekeltek, felhívom, hogy a mű létesítése ellen netáni ellenvetéseiket akár a közszemlére való kitétel alatt írásban, akár a tárgyalás alatt szóval annál inkább elbádják, minthogy ellen esetben a határozat további meghallgatásuk nélkül fog meghozatni.

Aradon, 1894. évi július hó 19-én.

Salacz Gyula

kir. tanácsos, polgármester.

VASUTI VONATOK MENETRENDJE

Érvényes 1894. évi május hó 1-étől.

Budapest—Arad.

Table with columns: Station, Time (reggel, délut., este)

Arad—Budapest.

Table with columns: Station, Time (d. e., reggel, este)

Erdély felé.

Table with columns: Station, Time (d. u., reggel, este)

Erdély felől.

Table with columns: Station, Time (éjjel, este)

Arad—Csaba—Nagyvárad.

Table with columns: Station, Time (reggel, este)

Nagyvárad—Csaba—Arad.

Table with columns: Station, Time (délután, reggel)

Arad—Temesvár.

Table with columns: Station, Time (reggel, d. e., este)

Temesvár—Arad.

Table with columns: Station, Time (reggel, d. u., este)

Uj-Szt.-Anna—Kétegyháza.

Table with columns: Station, Time (d. e., este)

Kétegyháza—Uj-Szt.-Anna.

Table with columns: Station, Time (reggel, d. u.)

Mezőhegyes—Kétegyháza.

Table with columns: Station, Time (reggel, este)

Kétegyháza—Mezőhegyes.

Table with columns: Station, Time (délután, reggel)

Arad—Szeged.

Table with columns: Station, Time (reggel, d. e., d. u.)

Szeged—Arad.

Table with columns: Station, Time (d. u., este, reggel)

Arad—Gurahonoz.

Table with columns: Station, Time (reggel, d. u., d. u.)

Gurahonoz—Arad.

Table with columns: Station, Time (reggel, d. u.)

Borosjenő—Csermő.

Table with columns: Station, Time (délután, este)

Csermő—Borosjenő.

Table with columns: Station, Time (reggel, délután)

